

Časopis s podobami za slovensko mladino.

S prilogo: „Angeljček“

Štev. 1.

V Ljubljani, 1. januarija 1901.

Leto XXXI.

Pogrebni zvonovi.

Od cerkvice bele, od cerkve z vasí,
Zvonenje se v mraku večernem glasi..
Ljubó takó in pa mило,
Ko da bi k pogrebu zvonilo.

In komu k pogrebu zvonovi pojó..
In koga k počitku nocej ponesó..
Ko mrak se po plani polega —
Komu se zvonenje razlega?

Minulemu letu zvonovi pojó —
Stoletje nocej nam k pogrebu nesó..
Zato zdaj zvonenje premilo,
V slovó se mu je oglasilo!

In srce.. kako se pa ti posloviš..
Da časov minulih nazaj si želiš?
Nikoli — poj raje Očetu
Zahvalo po prešlem letu!

Kar On ti poslal je, — bil dár je nebes,
Zdaj srečo, zdaj radost — trpljenja kaj vmes,
Saj taka je kupa življenja,
Zdaj sladka — zdaj polna trpljenja.

In kaj za bodoče prikriva, kdo vé —,
Prinese li radost, — li bridko gorjé..
Od vsega ima na obilo,
Od vsega bo srce užilo!

Emerika Savinska.

